GÎNDURI, DORINȚE, SPERANȚE

LA DESPĂRȚIREA DE '71 ȘI ÎNTÎMPINAREA LUI '72

Clipa despărțirii de '71 se apropie cu pași repezi. Peste cîteva zeci de ore îl vom lăsa în urmă, și vom păși în Anul Nou cu dorințe și speranțe, izvorîte din bilanțul realizărilor (sau al nerealizărilor...) din anul încheiat.

Cu ce gînduri întîmpină anul 1972 toți care dau viață și satisfacții fotbalului nostru, ce-și doresc, ce speră?

La aceste întrebări au răspuns redactorilor noștri o serie de jucători, antrenori, activiști ai federației, arbitri, conducători de club sau simpli „microbiști". Vă împărtășim, dragi cititori, o parte din ele, în rîndurile de mai jos.

CÎT MAI MULȚI CANDIDAȚI ȘI... CÎT MAI PUȚINI INDISPONIBILI

ANGELO NICULESCU, antrenor emerit: *„Gîndurile mi se îndreaptă mereu spre echipa națională, pe care aș dori s-o văd ridicîndu-se pe culmi și mai înalte, să cunoască și mai multe bucurii, pentru că ele sînt și ale noastre, ale tuturor celor care o îndrăgesc și o încurajează.*

Ca antrenor al reprezentativei, sper să am cît mai puțini accidentați (și chiar deloc) în lotul național, în schimb să văd ridicîndu-se o concurență numeroasă pentru actualii titulari, să fie o adevărată întrecere pentru cucerirea unui loc, de pe urma căreia echipa națională să aibă numai de cîștigat. Și pentru că se apropie data de 12 ianuarie, visez un sorți mai binevoitori cu noi, care să ne ușureze drumul spre turneul final al campionatului Europei. Iar noi, cei care ne ocupăm de treburile echipei naționale, să fim sănătoși ca să putem continua ceea ce am început"

RUGIUBEI, UN AN NOU PLIN

MIHAI RUGIUBEI (Sport Club): „1971 m-a relansat într-un fel care mă onorează și mă obligă în lumea fotbalului nostru de elită. De aceea sper ca anul 1972 să-mi ofere posibilitatea de a cîștiga noi galoane în lupta aspră dar frumoasă, pe drumul unei consacrări adevărate. Cu alte cuvinte spus, îmi doresc să fiu în continuare titular în cadrul echipei mele și, împreună cu ceilalți coechipieri, să contribui efectiv la obținerea unor performanțe colective care să ne situeze, la sfîrșitul actualului

campionat, pe unul din primele trei locuri ale clasamentului. Personal îmi mai doresc să cîștig întrecerea finală a celor mai eficace realizatori și să mă detașez, deocamdată de Oblemenco, apoi de ceilalți urmăritori și să depășesc cifra de 20 goluri, înscrise — dacă se poate — toate din acțiune. Nutresc și speranța că noul an mă va aduce tot mai aproape și de pretențiile selecționerilor echipei naționale și că aceștia nu vor ezita să-mi acorde creditul necesar pentru a îmbrăca echipamentul tricolor în viitoarele întîlniri internaționale".

ÎNCREDERE ÎN POSIBILITĂȚILE „TRICOLORILOR"

TITUS OZON — antrenor: „Anul care se apropie mă va găsi în postura inedită de antrenor într-o țară străină. Împreună cu Nicolae Oaidă mă voi strădui să reprezint cu cinste, în Libia, virtuțile școlii românești de fotbal. Am o misiune frumoasă, interesantă, pasionantă; o aștept cu emoție și încredere. Sper, deci, să fie un an fructuos, iar acest calificativ se va converti real în măsura în care vom reuși să conferim calități tactice și fizice acestor fotbaliști africani despre care am auzit că nu posedă deocamdată decît strălucite însușiri tehnice.

Dar anul care vine va avea și partea lui de tristețe, pentru că departe de țară, voi suferi de dorul prietenilor de acasă. Voi mai suferi „prin telepatie" alături de Angelo Niculescu lîngă care am stat un an și jumătate la cîrma echipei naționale, în timpul meciurilor care vor urma în Campionatul Europei. Dar am încredere în posibilitățile tricolorilor noștri, cărora le doresc din inimă succese majore în anul 1972".

PRINTRE FRUNTAȘII „CAVALERILOR FLUIERULUI"

Ing. TRAIAN MOARCĂȘ, arbitru divizionar: „Ca unul dintre cei mai tineri arbitri de Divizia A, doresc ca anul 1972 să-mi ofere posibilitatea confirmării mele printre fruntașii „cavalerilor fluierului", convins fiind de faptul că numai în acest fel voi putea contribui la creșterea valorică a fotbalului românesc.

De asemenea, doresc ca anul 1972 — anul consacrării fotbalului din țara noastră — să cunoască un reviriment și în ceea ce privește disciplina jucătorilor, care să se comporte de așa manieră încît arbitrajele să se poată desfășura în cele mai bune condițiuni".

MĂRTURISIRILE

UNUI VECHI „SUPORTER"

ȘTEFAN SUCIU (pensionar): Sînt suporter rapidist vechi și neclintit în sentimente, încă de pe vremea cînd Ionică Bogdan țesea dantelării pe gazonul de lîngă Podul Grant. Ce să-mi doresc eu pentru Anul Nou, decît să fiu sănătos și în putere pentru a putea fi în continuare nelipsit la antrenamentele și meciurile „Rapidiștilor" meu? Doresc Rapidului un sezon mai bun în anul ce vine, iar lui Sandu Neagu îi urez reciștigarea locului în echipa națională. Și mai am o dorință: o programare a meciurilor mai avantajoasă, pentru ca în iarna viitoare să stau la gura sobei și să nu mai umblu ca în acest final de sezon, pe stadioane, încotoșmănat și cu o mapă goală după mine cu care să-mi căptușesc banca de lemn a tribunei pentru a mă feri de răceală".

ORADEA SĂ RESPECTE TRADIȚIA

ALEXANDRU TORJOC, președinte al clubului Crișul Oradea: „Gînduri de An nou, la noi, la Crișul? Hm! Cam dificil! Adică gînduri avem noi, dintre cele bune dar... Primul gînd al meu este să oprim alunecarea echipei spre „B". Trebuie să găsim forțe în noi înșine — și cred că le vom găsi — pentru ca Oradea, acest vechi și important centru fotbalistic al României, să continue tradiția. De ce sînt, totuși, optimist? Pentru că la iarnă sînt sigur că vom reuși o pregătire superioară anilor trecuți din toate punctele de vedere.

Alte gînduri? Pace, înțelegere, sănătate tuturor și familiei mele. Aș mai dori, pentru Silviu, fiul meu, un loc în prima echipă a „Crișului". Dar numai dacă-l va merita. Depinde de el.

Iar revistei „Fotbal" îi urez numere cel puțin la fel de reușite ca cele din '71. Și să ne prezinte cu lux de amănunte meciurile echipei naționale în semifinalele campionatului Europei".

REMUS ȘI ROMULUS SĂ CALCE PE URMELE TATĂLUI

REMUS CÎMPEANU (Universitatea Cluj): „În fiecare an încerc să mă las de fotbal și nu pot. Și iată de ce: mi-am propus să cedez postul de fundaș unui jucător mai tînăr numai atunci cînd echipa noastră va obține titlul de campioană! Sper ca anul 1972 — o dată cu cîștigarea campionatului — să-mi aducă, în sfîrșit, regretul inerent, despărțirea de dreptunghiul stadionului. Dacă va fi așa, vreau să-mi pot aduce, în calitatea mea de secretar al clubului, o contribuție substanțială pe tărîm administrativ încît să consemnez în rapoartele mele numai rezultate favorabile echipei Universitatea Cluj. Cred că anul următor va fi anul marilor împliniri ai „șepcilor roșii". Totodată vreau ca dramul de mîndrie care s-a înfiripat în sufletul meu, în legătură cu marile performanțe ale fotbalului românesc, să se dezvolte în așa fel încît noi, jucătorii de Divizia A, să prețuim și mai mult faptul că facem parte din primele 16 echipe ale unei țări care se afirmă neîncetat pe plan mondial. Țin nespus de mult ca cei doi băieți ai mei, Remus și Romulus, să calce pe urmele tatălui și să debuteze — deocamdată — în echipa de copii Universitatea Cluj".

TURNEUL U.E.F.A. ÎN OBIECTIV

CONSTANTIN ARDELEANU, antrenor federal: *„În anul care se apropie ne așteaptă două mari obiective pe care sperăm să le depășim cu succes. Este vorba de turneul U.E.F.A. și de cel al Prieteniei. Aș dori să am la dispoziție un număr atît de mare de jucători talentați, încît să nu știu pe care să-i prefer în alcătuirea echipei naționale. Anul nou mă va găsi împreună cu băieții din lotul de juniori la Rîșnov, unde încă din primele zile ale lui '72 vom începe pregătirile pentru turneul U.E.F.A. din Spania. Urez jucătorilor care vor depăși vîrsta de 18 ani să aibă fericirea de a debuta în echipe de Divizia A. De asemenea, adresez un sincer „La mulți ani" antrenorilor care se ocupă de pregătirea tinerilor fotbaliști și de a căror pricepere a lor depinde în cea mai mare măsură viitorul fotbalului nostru".*

CÎT MAI SUS ȘTACHETA PERFORMANȚEI!

ȘTEFAN SOCACIU, președintele comisiei centrale de competiții și disciplină, membru în Biroul Federal:

„Doresc ca în anul care vine echipele noastre divizionare A și reprezentativa țării — rezultantă a activității secțiilor de fotbal din cluburile și asociațiile sportive — să repurteze succese mai mari decît în 1971, ridicînd astfel ștacheta performanței și sporind prestigiul fotbalului românesc în lume. De asemenea, de data aceasta sub aspect disciplinar, îmi exprim speranța că în 1972 jucătorii echipelor divizionare — indiferent de categorie — își vor disputa întîietatea în spiritul principiilor fair-play-ului și că nu ne vor mai da de lucru nouă, celor din comisia de disciplină. Aș fi fericit dacă pe ordinea de zi ar figura din ce în ce mai puține cazuri de indisciplină...".

FRUNTAȘA ÎN PRODUCȚIE, DAR ȘI ÎN FOTBAL

PUICA LAZĂR, căpitana echipei feminine Venus București: *„Mă bucur că fotbalul feminin este prezent în acest număr de An Nou al revistei de specialitate. Ceea ce înseamnă, dacă vreți, un început de consacrare a lui.*

Am gînduri multe pentru 1972. Doresc să fiu în continuare fruntașă în producție, la mine, la Fabrica de confecții București. Apoi, voi da examen de admitere la liceu, cursul seral, după absolvirea căruia voi bate la porțile I.E.F.S.-ului. Din acest punct de vedere, mi-am făcut un plan minuțios, întins pe o perioadă de opt ani.

În fotbal, pasiunea mea, vreau ca Venus să cîștige campionatul municipal de fotbal feminin. Toți spun că Venus are cea mai bună echipă și cînd colo am terminat turul pe locul al patrulea.. Sîntem un fel de Dinamo București la fete!... Și mi-am mai pus ceva în gînd: să devin golgeter campionatului. Am marcat pînă acum 32 de goluri, dar lideră e Doina Șerbezeanu, de la Carmen, cu 35. Sper s-o întrec în '72. Cam atît. Nu vreau să mă gîndesc deocamdată la un campionat național de fotbal feminin..."

„O MARE BUCURIE TREBUIE SĂ FIE URMATĂ DE ALTELE..."

Cu aceste cuvinte și-a început SANDU BOC mărturisirea sa care are începutul în 1971 și sfîrșitul în 1972. Începutul: **„1971 mi-a adus marea fericire a întemeierii unui cămin. Știu mai bine ca foarte mulți ce înseamnă stabilitatea și echilibrul pe care o căsătorie ți le poate oferi. Le-am cîștigat!"** Și pornim spre sfîrșitul mărturisirii acesteia pe cîteva rînduri și închizînd luni și luni de fapte, de aspirații: **„O mare bucurie, vă spuneam, trebuie să fie urmată de altele. Doresc să am adevărata împlinire a performanței fotbalistice care a cunoscut cîteva ezitări, cîteva frîne în anul care ne părăsește. Completați dvs. cu datele știute foarte bine acest itinerar al dorințelor mele".** Și o facem: curse victorioase pentru locurile din echipele A și olimpică, un sprint care să demonstreze că **Rapidul** este cu adevărat... rapid etc., etc.

UN TUR DE FORȚA ÎN... RETUR

OBLEMENCO (Universitatea Craiova): „1971, anul care se încheie, n-a fost favorabil, n-a îmbrățișat cu succese echipa al cărei căpitan sînt. În ultima etapă a campionatului trecut am ratat clasarea pe locul 4, care ne-ar fi înscris în Cupa U.E.F.A., iar sezonul de toamnă a fost unul dintre cele mai infructuoase de cînd se află Universitatea Craiova în Divizia A. Altfel aș vrea să se prezinte lucrurile în 1972. Aș dori ca: 1. Universitatea să facă în retur un... tur de forță și să ocupe în divizie un loc fruntaș. 2. Prietenul meu Deselnicu să-și struneacă mai mult nervii și să se concentreze în fiecare meci asupra jocului. 3. Pîrvu să găsească adevăratul drum în viață și în fotbal, pentru că este un mare talent. 4. Un gînd de ordin personal: să redevin golgeter al campionatului. Disputa cu Rugiubei, Neagu Kun II sper s-o tranșez în favoarea mea chiar în meciurile directe. Ar fi o satisfacție deosebită pentru mine...".

SUCCESE ÎN TREI CUPE

VASILE NEGREA (Steaua): „1972 îl văd ca un an de afirmare a fotbalului românesc și gîndul mă duce la prezența României în rîndul celor patru echipe ce-și vor disputa „Cupa H. Delaunay". Avem jucători de mare valoare, apropiați sufletește și un antrenor care a trecut cu bine prin toate furtunile fotbalului, inclusiv „mundialul". Așadar... Dar în 1972 vom juca și noi, Steaua, mai departe în „Cupa cupelor". Nu știu care ne vor fi adversarii, însă sînt sigur că vom încerca să trecem și de treapta care se interpune semifinalelor. Firește, mă gîndesc și la un loc mai bun pentru Steaua în clasamentul național și, de ce nu?, din nou la „Cupa României", fiindcă asta se pare că ne este specialitatea. Firește, din gîndurile mele pentru noul an nu lipsesc cele îndreptate către soția mea, Vasilica, și Marius-Valentin, băiețelul nostru, cărora le doresc sănătate și fericire.

În sfîrșit, fiindcă sînt brăilean, dar am jucat mulți ani și la Galați, tare aș vrea că în 1972 unul din aceste orașe să fie în prima divizie. Știu că este greu, dar aș vrea să mai joc și eu, cu Steaua, în orașul copilăriei sau în cel al adolescenței mele".

„CE MINUNAT AR FI DACA EU ȘI PÎRCALAB..."

FLOREA VOINEA jucător la Olympique Nimes: „Deși m-am aflat în anul care se încheie departe de țară, am fost în permanență cu gîndul alături de prietenii mei din echipa națională ca și de cei de la fostul meu club Steaua. În 1972, pe lîngă dorința de a-i vedea pe tricolori victorioși în confruntarea lor din campionatul Europei, indiferent că adversarul va fi Italia, Belgia, U.R.S.S. sau oricare altul, aș vrea să am fericirea ca antrenorul Angelo Niculescu să apeleze și la serviciile mele și ale colegului de club Pîrcălab. Aceasta ar însemna pentru mine suprema satisfacție pe care și-o poate dori un jucător care iubește cu adevărat fotbalul. Transmit pe această cale tuturor jucătorilor, un an plin de

succese atît pe tărîm sportiv cît și profesional. Iar echipei Steaua un retur cu jocuri de calitate în care să aibă un cuvînt de spus la cîștigarea titlului și, conform tradiției, să cucerească „Cupa României".